

عنوان مقاله:

سوزیانای میانه در پرتو سفالینه ها (بر اساس بررسی تپه سبز)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان شناسی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مهناز شریفی - عضو هیات علمی پژوهشکده باستان شناسی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

خلاصه مقاله:

تپه سبز به فاصله ۶ کیلومتری شمال بهبهان و در ۱۰۰ متری شرق جاده آسفالته ای که بهبهان را به کارخانه سیمان و تاسیسات سدسازی سازمان آب و برق وصل می کند، قرار گرفته است. این تپه در موقعیت ۵۰ درجه و ۷ دقیقه و ۳۸ ثانیه طول جغرافیایی و ۳۰ درجه و ۳۵ دقیقه و ۱۲ ثانیه عرض جغرافیایی قرار دارد. ارتفاع بالاترین نقطه تپه نسبت به اراضی پست اطراف تقریباً ۳۵-۵۰ متر است و بر فراز آن می توان بر تمام دشت باستانی ارجان احاطه داشت. علت نامگذاری این تپه باستانی به علت فعالیت های کشاورزی بر روی این تپه می باشد و این فعالیتها در طی فصولی از سال، سیمایی سبز ولی تا حدودی مخرب به این تپه بخشیده است. دلیل انتخاب این بررسی، دستیابی به نتایج آماری از حجم اطلاعاتی بود که حاصل یک نمونه برداری و بررسی روشمند می شد. در این بررسی، تعداد ۳۲۵۲ قطعه سفال از سطح تپه جمع آوری شد. براساس مقایساتی که انجام شد جایگاه تپه سبز را می توان همزمان با چغابنوت، تل نخودی، چغامیش، جوی و شوش دانست. تاریخ پیشنهادی برای تپه سبز مربوط به دوره سوزیانای میانه است.

کلمات کلیدی:

بررسی روشمند، تپه سبز، سوزیانای میانه، گاهنگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349266>

